

Първаче.

Цвѣтанка се връщаше отъ училище. По пжтя тя мина край вуйчовия си дюкянъ. Вуйчо ѝ се много зарадва като я видѣ съ чанта, плоча и писалка — сжша ученичка.

— Цвѣте ма, ти си станала цѣла гимназистка! Какво пишете сега? Я покажи вуйчо да види?

Цвѣтанка извади плочата и показа на вуйча си:

— Ето, това сж кукички, това кравайчета, а това бастунчета, — разказа тя.

— Браво, браво, Цвѣте! Ти много си научила! Вижъ сега вуйчо какво ще ти даде. — И той сви една книга съ ябълки.

Цвѣтанка му благодари и си тръгна весела къмъ дома.

Изъ пжтя я настигнаха три момчета и почнаха да я закачатъ:

— Първолаче-лаче, прѣдъ учителката плаче!..

Цвѣтанка се засрами и тръгна по-бързо, а момчета отподирѣ ѝ:

— Първолаче-лаче, прѣдъ учителката плаче!

Срамъ я бѣше да се обърне, а пъкъ се и страхуваше да помоли да не я закачатъ, — тѣ сж поголѣми — ще я биятъ. И тя тръгна още по-бързо за дома си.